

Vjeronauk u Južnoj Americi

VJERONAUK U BRAZILU

Otkriven 1500. godine Brazil nije imao niti srednjovjekovno kršćanstvo niti protestantsku reformaciju. Brazilska kateheza – pouka u vjeri bila je prilagođena tamošnjim žiteljima – domorocima. Danas je Brazil zemlja s najveće rimokatolika na svijetu (preko 95 %).

Vjeronauk postoji u svim osnovnim i srednjim (državnim) školama kao neobvezan predmet. Izvodi se dva sata tjedno.

Od 1973. godine redovito se provode tečajevi stručnog usavršavanja vjeronaučitelja radi njihovog suvremenog i kvalitetnog rada u školama.

U katoličkim školama djeluju bratovštine i udruge mladih vjernika koji teže produbljenu iskustva vjere i pomaganja ugroženim osobama (kojih je mnogo u velikoj brazilskoj državi).

Još od svoga ustanovljenja 1963. god. Kampanja bratstva pomaže brazilskom narodu da shvati Božji poziv na obraćenje, poruku koja s mora očitovati u služenju bližnjemu, posebno najpotrebnijem.

U Brazilu i drugim južnoameričkim državama posebno je razvijena obiteljska kateheza – uvođenje u iskustvo vjere i služenja u vjeri. Roditelji dolaze u župe, izmjenjuju iskustva, uče jedni od drugih, poučavaju. Odgoj u vjeri odvija se posebno u obiteljima. Katolička vjera duboko prožima društvo i čovjekov rast.

VJERONAUK U ĀILEU

U školama postoje satovi religije sve do devete godine školovanja. Roditelji mogu tražiti izuzetak svoje djece. Velika je potreba na vjeronaučnom planu u Āileu proces sekularizacije (odvajanjem vjere od svakodnevnog života pod utjecajem modnih trendova iz bogatog svijeta – pojava zamjetljiva i u hrvatskom društvu).

Vjeronauk se u Āileu shvaća kao odgoj koji bi trebao pripremati mladog čovjeka za zrelo i hrabro suočavanje sa životom. Vjeronauk u školama je mjesto gdje Crkva susreće najveći dio mladih nastojeći prevladati suvremene otuđenosti. Vjeronauk ima snažnu odgojnu ulogu. Razvija opću kulturu, dijalog i toleranciju. Odgoja za kritičnost i smisao. Pomaže humaniziranju sredine.

Vjerska nastava želi ponuditi projekt života. Vjeronauk nije u službi države, već je mjesto kritičkog posredovanja između vjere i stvarnosti, situacije i tradicije.

U aktualnoj školskoj situaciji vjeronauk sve manje teži posredovanju vjerskog znanja, a sve više pripremanju za život u duhu vjere i promjeni čovjeka koji je nerijetko hladan i surov.